

## Néma monológ

Nincsen senkim, senkim sincs,  
nekem csak a semmi kincs,  
kincsek között sem vagyok,  
nem kérek és nem adok.

Magam vagyok nélkülem,  
türelmetlen türelem  
űz bele a holnapba,  
mát akasztok tegnagra.

Múlt és jövő nem üzen,  
kakas lennék jelenen,  
hogya lenne virradat –  
szemétdomb sincs ég alatt.

Nem marad meg semmi sem,  
némán néz a vaksi szem,  
forrón hívnak jéghegyek,  
béna vagyok, úgy megyek.

Indulok és maradok,  
gúzsba kötnek csillagok,  
se magányom, se társam,  
vágyakozva nem vártam.

Nullponton a Galaxis,  
benne vagyok magam is.  
Nélküled a teveled:  
zigóták a végzetek.

Sumonyi Zoltán

## Tartalom és forma

### *Kaiser László díjazott verseiről*

Tartalom és forma, tartalom és forma egysége – iskolai emlékeink, talán ma már nem is hangzanak el az irodalomórakon. Persze, attól még érvényes lehet, és Kaiser László versei eleget is tesznek a tétel általános kritériumainak, vagyis a témaválasztás megegyezik az író szándékával. De mert versekről van szó, vagyis speciális formákról, ezért az idő rövidsége miatt erről közelítsünk a tartalom és forma esztétikájához!

Az „*Akinek nem inge*” című vers Ady-mottóval indul: „*Seregesen senkik jönnek, / Megrabolnak, elköszönnek / Gúnyyal, szabadon...*” Ilyen esetben általában követik a mintának használt vers rím- és ritmusképletét, ám Kaiser László egészen más ritmusra írja meg a tartalmában hasonló Ady-verset. „*Sokfalkányi középszer / szinte meghat engem, / gyönyörtől a két szemem / van kin legeltetnem.*” Ez is jól ismert rím- és ritmusképlet, két híres énekünk is ebben íródott: egyik Kölcsey *Himnusa*, a másik egy Szatmár megyei népdal, „*Megy a disznó a búzában, / csak a füle látszik.*” Az egyik fennkölt, a másik enyhén pajkos, mégis mindkét tartalom elbírja ezt a népdalformát. És ezt a kettősséget a most díjazott vers is követi. Gúnyos-keserű folytatása: „*Terebélyes, szép a nyáj, / bégessetek bátran, / hűségnyilatkozatok / zengő hozsannákban.*” Majd: „*Bunkósodik a világ, / mennyi olcsó sarzsi, / látszatra sem vigyázva: / megszerezni, adni.*” Hogy aztán az elvesztett tartás elsorolása után következzék a költő hitvallása: „*Vagyunk azért, lennünk kell, / látunk, írunk, szólunk, / nem hódolunk, száll a vers: / ha már ez a dolgunk.*”

A „*Néma monológ*” című vers tartalmában és formájában is a fiatal József Attilát juttatja eszünkbe, a „*Nincsen apám...*” című hetykén lázadó versét, amelyért el is tanácsolták a szegedi egyetemről. Kaiser László is így kezdi: „*Nincsen senkim, senkim sincs, / nekem csak a semmi kincs, / kincsek között sem vagyok, / nem kérek és nem adok.*” Itt még fiatalosan hetyke a hang, de aztán észrevétlenül csap át a meglett ember rezignált lemondására: „*Múlt és jövő nem üzen, / kakas lennék jelenen, / hogyha lenne virradat – / szemétdomb sincs ég alatt.*”

Tartalom és forma egységben. A zsűri nevében is gratulálok!

*Ködöböcz Gábor*

## „valaki engem kiszemelt / valamire valakikért”

*Kaiser László egri estje elé*

A Kaiser Lászlóról alkotott kép több egymást erősítő mozaikból áll össze: költő, író, tanár, dramaturg, szerkesztő, kiadó, stúdióvezető, irodalomszervező és – aféle egyszemélyes intézményként – a magyar kultúra egyik legelkötelezettebb és legönzetlenebb híve és mentora.

Ezen belül pedig Eger, még pontosabban az egri kötődésű szerzők legodaadóbb támogatója, aki minden nemes törekvést és minden jó ügyet felkaroló szolgálatával évtizedek óta hangsúlyosan van jelen városunk irodalmi-kulturális életének alakításában. Az életvitelszerűen másutt élők közül talán senki sem áldozott annyit az egri kultúra oltárán, mint a könyvkiadó Kaiser László.

Legalább tucatnyira tehető azon egri szerzőknek a száma, akik az általa vezetett Hungarovox Kiadónál jelenhettek meg – esetenként nem is egy – hanem több kötetel. Bakacsi Ernő és Holló József a két legkiugróbb példa, de másokat (Anga Mária, Cs. Varga István, Sipos Erzsébet, Bagi István) is említhetünk. Kaiser László nemcsak kiadja, hanem – minő ritkaság ez manapság – fáradságot nem ismerő altruizmussal és példászerű áldozatvállalással menedzseli is a könyveket. A szerzőknek – a Budapesten és Egerben szervezett kötetbemutatókon – szakmailag és erkölcsileg is óriási támogatást jelent az ő személyes jelenléte.

Kaiser László úgyszólván már hazajár Egerbe. A Bródy Sándor Könyvtárban tett s mindig élményt adó látogatásainak száma hovatovább olybá tűnik, mint réten a fűszál, s mint égen a csillag. Az *Agria* folyóiratban közzétett változatos műfajú publikációiról már nem is szólva.

Miközben adventi jókívánságokkal és nagy-nagy szeretettel köszöntöm körünkben Kaiser Lászlót, azt kívánom, hogy a jövőben is gyakran üdvözölhessük őt Egerben! Kérem, hogy jöjjön minden olyan alkalommal, amikor az értékmentés és értékteremtés jegyében – a magyar irodalom üdvére és a Fennvaló nagyobb dicsőségére – vállalva és együtt szolgálhatjuk az egyetemes magyar irodalom s ezen belül az egri kultúra ügyét.

Lacikám, Isten hozott, érezd magad otthon!

*(Elhangzott az egri Bródy Sándor Könyvtárban, 2017. december 12-én)*

*Mihályi Molnár László*

## Annyi csak

már annyi csak  
hogy itt vagyunk  
elkoptott  
az otthonunk

hazánk  
itt lent  
szétszakadt  
martaléknak  
ez maradt  
nem őrzi  
szent hét lakat  
és az ősi  
szép szavak  
forrásában  
vér fakad

a kifakult  
ég alatt  
omalozó  
vén falak  
azt se mondják  
védd magad  
már annyi csak  
hogy még vagyunk

...elkésve  
vagy túl korán?  
dereng az ég  
kél talán....

## Honvág

talán  
de mégse

talán az ég se  
talán a fákat  
talán az ágat  
talán a vérünk  
mi bennünk vágat  
és a tavaszban  
és a patakban  
és ki se mondott  
varázsszavakban  
virágsziromban  
illatban  
ízben  
csókok sebhelye  
lüktet a szívben  
mint ahogy tegnap  
és ezer éve  
majd ez az emlék  
lép örökébe  
mert ez a forrás  
el nem apadhat  
és akik isszák  
újra vigadnak  
újra megérik  
fényben a létet  
egy picit napban  
tűnt ezer évet